

TER NAGEDACHTENIS VAN E. SANDERS.

Op een der voor ons volk zoo noodlottige Meidagen hebben wij collega E l k a n S a n d e r s, die met vrouw en kind op 14 Mei plotseling overleed ten grave gedragen. Namens de tandheelkundige professie heeft ondergeteekende hem daar een laatsten groet gebracht.

Hier zij nog een enkel woord gewijd aan de nagedachtenis van dezen jongen veelbelovenden collega, wiens heengaan algemeen diepe verslagenheid heeft gewekt.

Geboren in 1903 te Meppel, genoot hij middelbaar onderwijs te Amsterdam en studeerde aldaar medicijnen. Na zijn arts-examen in Juli 1929 vertrok hij naar Weenen, waar de school van Pichler en Gottlieb den grondslag legde voor zijn tandheelkundige kennis en hem het groote enthousiasme bijbracht, waarvan hij bij voortduring blijk gaf. Teruggekeerd in het vaderland promoveerde hij onder leiding van prof. Heringa te Amsterdam op het proefschrift: „Replantatie en transplantatie van tanden” (Amsterdam, H. J. Paris 1933).

Wij, redactie, verliezen in E. S a n d e r s, een trouw en zeer gewaardeerd medewerker, Amsterdam een actief en joviaal kameraad, een bekend en gezocht practicus die vooral door zijn chirurgische kwaliteiten in korten tijd een grooten patiëntenkring aan zich wist te binden. Van zijn werklust en helder verstand getuigde vooral zijn opvallende kennis van de literatuur, waarvan hij bij zijn vele voordrachten en demonstraties steeds weer blijk gaf.

Ook aan het verenigingsleven nam hij actief deel. Den trouwen vergaderingbezoeker werden al spoedig leidende functies opgedragen. Hij werd de eerste secretaris van de Nederlandsche Arpa (Association pour les Recherches sur la Paradentose), was tweede secretaris van de Vereeniging van Nederlandsche Tandartsen en

bestuurslid van de Stichting W.T.A. (Wetenschappelijke Tandheelkundige Arbeid).

Zoo is met het smartelijk afbreken van dit jonge sterke leven een groote leegte in de tandheelkundige professie ontstaan, een leegte, die ons hem nog lang met weemoed zal doen gedenken.

Moge hij en de zijnen de rust vinden waarnaar het verlangen hun te sterk werd.

Mt.

HERDENKING DOOR DE R.T.V. VAN COLLEGA M. JOS. SON
OP VRIJDAG 31 MEI 1940.

De voorzitter, de heer H. C. K r a n e n b u r g, zeide het volgende:

Geachte Collegae,

Het is mij bij de opening van de 42oste vergadering der R.T.V. droef te moede. De ramp, die op Dinsdag 14 Mei l.l. de stad onzer inwoning heeft getroffen heeft ook een ernstigen slag toegebracht aan de R.T.V.

Hoewel het stoffelijk overschot nog niet is geïdentificeerd, moet toch, mede volgens de overlevende familie, met zekerheid worden aangenomen, dat van ons is heengegaan collega M. J o s S o n.

Gelijktijdig met haar vader is ook van zijn oudste kind en eenige dochtertje de levensdraad afgesneden, waardoor Mevrouw S o n achterblijft met haar jonge zoontje, dat nog te jong is om het onbeschrijflijke verlies te beseffen.

Toen collega S o n zich ruim acht jaren geleden in Rotterdam vestigde, stond hij al direct voor een groote moeilijkheid. Zijn familie beoordeelde de tandheelkunde anders dan de professioneele vereeniging in Rotterdam, de R.T.V. Hij meldde zich toch direct bij zijn vestiging aan voor het lidmaatschap der R.T.V. en heeft zich daarna al spoedig en steeds door doen kennen als een collega, wien geen moeite voor de R.T.V. te groot was, die alleen collegialiteit wilde nastreven en die serieus, onbaatzuchtig en met grooten ijver de belangen van zijn patiënten wilde behartigen.

Collega S o n, hij is niet meer en wij zullen hem niet meer in ons midden zien. Wij wenschen op deze plaats Mevrouw S o n kracht en sterkte in deze droeve en zoo uiterst kommervolle dagen en wij hopen, dat veel goede herinneringen aan het korte, te snel afgesneden, doch zoo rijke leven van haar man troostvol zullen zijn.

De R.T.V. moet volstaan met aan Mevrouw S o n en de familie haar innige deelneming te betuigen met dit smartelijk verlies en dit groote gemis. Indien de gelegenheid daartoe komt zal de R.T.V. mede door aanwezig te zijn, de nagedachtenis van haar gewaardeerd lid collega M. J o s S o n eeren.

Deze ons nu ontvallen collega, klein van postuur en groot door innerlijke kracht en door eminente eigenschappen van hoofd en hart, streed de laatste jaren mee in de voorste gelederen der R.T.V.

Wij zullen hem daar missen, het afscheid valt zwaar.

Hij ruste in vrede.

ROTTERDAMSCH E TANDARTSEN VEREENIGING

Wij geven hieronder de adressen der getroffen R.T.V. leden:

1. Mevr. Backer Dirks-Mahn, p/a J. D. Toose, Schiekade 20, Rotterdam.
2. J. J. Backer Dirks, p/a J. D. Toose, Schiekade 20, Rotterdam.
3. M. J. Coebergh en Struivig-de Grooth, p/a K. Verhoeven, Eendrachtsweg 54, Rotterdam.
4. Joh. J. Griffijn, p/a L. A. Henry, Mathenesserlaan 260, Rotterdam.
5. H. v. d. Heyden, p/a J. L. F. v. d. Grijp, Walenburgerweg 65, Rotterdam.
6. L. H. van Hulsteijn, p/a Jac. Sterk, Mathenesserlaan 158a, Rotterdam.
7. Mevr. E. Jos Son-Hirsch, p/a Gottschalk, Amstelkade 167III, Amsterdam.
8. H. W. Loeber, p/a Cl. Mahler, Rochussenstraat 61b, Rotterdam.
9. W. van Meurs, p/a R. C. D. Born, 's Gravendijkwal 84, Rotterdam.
10. J. Th. Orth, Bergsingel 202, Rotterdam.
11. H. van Raalt, p/a Chirurg Koopmans, Eendrachtsweg 36, Rotterdam.
12. Th. Ridder, p/a R.T.V. Polikliniek, Schieweg 159, Rotterdam.
13. A. Slooten, p/a Mevr. Quartero v. d. Starp, Oostzeedijk 316, Rotterdam.
14. Mevr. Slooten-Hoolen, p/a Mevr. Quartero v. d. Starp, Oostzeedijk 316, Rotterdam.
15. G. L. B. Themann, Witte de Withstraat 85, Rotterdam.
16. A. W. Unger, p/a H. E. Ekker, Mathenesserlaan 279, Rotterdam.
17. P. Ch. Willems e, p/a P. A. de Zeeuw, Oudedijk 111, Rotterdam.

Ook zijn getroffen van de in Rotterdam praktiseerende tandartsen:

1. J. Kuymers, Rotterdamsche Rijweg 50, Overschie.
2. Mevr. E. Marx-Sporry, Stadhouderslaan 103, Schiedam.
3. R. Schürmann, Voorschoterlaan 12, Rotterdam.
4. G. H. A. Smeekes, p/a de Beer, Rochussenstraat 25, Rotterdam.
5. J. de Jongh (Arts), p/a P. Jas (Arts), Witte de Withstraat 93, Rotterdam.
6. Mevr. J. J. M. Barendregt-v. Charlois, Willem de Zwijgerlaan 45, Den Haag.